

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α4**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604526
ΦΑΞ : 213 1604567

Καλλιθέα, 05/12/2016

Αριθμός απόφασης: 4102

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.
 - β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
 - γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
 - ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Την από 05/07/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός, κατά της υπ' αριθμ. Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. οικονομικού έτους 2003, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
5. Την υπ' αριθμ. Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. οικονομικού έτους 2003, της οποίας ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 05/07/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. οικονομικού έτους 2003 καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ποσού 3.046,34 € πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας ποσού 3.655,61 €, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του ν. 2238/94 και των άρθρων 1 και 2 του ν. 2523/1997.

Η παραπάνω πράξη εκδόθηκε συνεπεία της με ημερομηνία θεώρησης έκθεσης ελέγχου προσδιορισμού Εισοδήματος κατ' επανάληψη διαδικασίας της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ., η οποία συντάχθηκε κατόπιν της με αριθμό Απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά. Σύμφωνα με την παραπάνω έκθεση ελέγχου ο φόρος καταλογίστηκε διότι ο προσφεύγων στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2003 αφαίρεσε, ενώ δεν είχε το δικαίωμα, από το συνολικό εισόδημά του το ποσό των τόκων, ύψους 12.016,67 ευρώ, που κατέβαλε στην αλλοδαπή για στεγαστικό δάνειο απόκτησης πρώτης κατοικίας στην αλλοδαπή.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της ως άνω προβαλλόμενης Πράξης της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ., προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Το δικαίωμα του Δημοσίου να διεξάγει φορολογικό έλεγχο της υποβληθείσας δήλωσης οικονομικού έτους 2003 έχει υποπέσει σε παραγραφή, καθώς έχει παρέλθει άπρακτο χρονικό διάστημα δεκατριών ετών χωρίς να έχει συντρέξει λόγος διακοπής της παραγραφής.
- Η απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά δεν ακύρωσε φύλλο ελέγχου που είχε εκδοθεί μετά από έλεγχο, συνεπώς δεν συντρέχει ούτε η εξαιρετική περίπτωση του άρθρου 84 παρ. 6 του ν. 2238/1994.
- Παραβίαση του άρθρου 28 του ν. 4174/2013, καθόσον δεν εκδόθηκε προσωρινή πράξη διορθωτικού προσδιορισμού και έτσι στερήθηκε του δικαιώματος της απολογίας κατά άρθρο 20 του Συντάγματος.
- Η προβαλλόμενη πράξη πάσχει και κατ' ουσίαν, καθώς οι τόκοι ήταν εκπεστέοι εκ του κτηθέντος στην Ελλάδα μοναδικού πλέον εισοδήματός του και το δικαίωμα κτήσης πρώτης κατοικίας με ευεργετικούς όρους ισχύει για όλους τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η άποψη δε ότι η πρώτη κατοικία πρέπει να βρίσκεται στην Ελλάδα δε βρίσκει έρεισμα ούτε στον ελληνικό Νόμο, ούτε σε Οδηγία ή Κανονισμό της Ε.Ε.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 84 του ν. 2238/1994 που αναφέρονται στην παραγραφή της φορολογίας εισοδήματος ισχύει:

«1. Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.

.....

6. Αν το φύλλο ελέγχου ακυρωθεί για τυπικούς λόγους με απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, η οποία κοινοποιείται στον αρμόδιο προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας το τελευταίο έτος της παραγραφής του ή μετά τη συμπλήρωση του χρόνου της παραγραφής, ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας μπορεί να εκδώσει και να κοινοποιήσει νέο φύλλο ελέγχου μέσα σε ένα (1) έτος από την κοινοποίηση της απόφασης.»

Επειδή στο Δημόσιο Λογιστικό και συγκεκριμένα στην παρ. 4 του άρθρου 87 του ν.2362/1995 αλλά και την παρ. 4 του άρθρου 137 του ν. 4270/2014, ο οποίος αντικατέστησε το ν.2362/1995, ορίζονται θέματα παραγραφής και αναφέρεται:

«4. Σε περίπτωση δικαστικής αμφισβήτησεως από οποιονδήποτε είτε του νόμιμου τίτλου γενικά της απαιτήσεως του Δημοσίου είτε της νομιμότητας της βεβαιώσεως αυτής εν στενή έννοια είτε της για οποιονδήποτε λόγο εγκυρότητας πράξεως της αναγκαστικής εκτελέσεως προς είσπραξη απαιτήσεως του Δημοσίου (διοικητικής εκτελέσεως), η προβλεπόμενη παραγραφή της απαιτήσεως του Δημοσίου προς βεβαίωση (εν ευρεία έννοια) ή προς είσπραξη της βεβαιωμένης απαιτήσεως του αναστέλλεται μέχρι της εκδόσεως επί της δικαστικής ταύτης διενέξεως τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως και δεν συμπληρώνεται αυτής σε κάθε περίπτωση προ της παρόδου ενός έτους από την επιμέλεια των αντιδίκων του Δημοσίου κοινοποίησεως με δικαστικό επιμελητή στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών της τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως.....»

Επειδή, με βάση τις προαναφερόμενες διατάξεις, προκύπτει ότι για τις υποθέσεις φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2003, η παραγραφή είναι πενταετής, αρχίζει μετά την 31/12/2003, δηλαδή από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης (παρ. 1 του άρθρου 84 του ν. 2238/1994) και λήγει στις 31/12/2008. Στην προκειμένη περίπτωση, η πρώτη πράξη επιβολής του επιπλέον φόρου εισοδήματος, δηλαδή το από εκκαθαριστικό σημείωμα του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., επιδόθηκε στον προσφεύγοντα μέσα στην άνω προθεσμία, αφού κατ' αυτής ασκήθηκε εμπρόθεσμα η με αριθμ. προσφυγή, επί της οποίας εκδόθηκε η παραπάνω απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά. Η απόφαση αυτή επιδόθηκε στο Δημόσιο στις 02/09/2015 και σύμφωνα με το άρθρο 84 παρ. 6 του ν.2238/1994 και το άρθρο 137 παρ. 4 του ν.4270/2014 (που αντικατέστησε το άρθρο 87 παρ. 4 του ν. 2362/1995), το τελευταίο μπορούσε να επιδώσει, μετά την τήρηση της σύνταξης έκθεσης ελέγχου και κοινοποίησης φύλλου ελέγχου, νέα καταλογιστική πράξη μέχρι την 02/09/2016 (ένα έτος από την επίδοση της δικαστικής απόφασης). Η προσβαλλόμενη πράξη, που εκδόθηκε σε επανάληψη της διαδικασίας την οποία όρισε το διατακτικό της προαναφερόμενης δικαστικής απόφασης, απεστάλη στον προσφεύγοντα με συστημένη επιστολή την 09/06/2016 (RE.....) κατά τις ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 4174/2013. Συνεπώς, και σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις, η κοινοποίησή της συντελέστηκε νόμιμα μέσα στην προθεσμία που ορίζει ο

νόμος και ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 28 του ν. 4174/2013:

«1. Η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί εγγράφως στο φορολογούμενο σημείωμα διαπιστώσεων με τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου και τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου ο οποίος πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένος. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά να λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων στα οποία βασίζεται ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει εγγράφως τις απόψεις του σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου εντός είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση της έγγραφης γνωστοποίησης

2. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, εντός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή, σε περίπτωση που ο φορολογούμενος δεν υποβάλλει τις απόψεις του, την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου την οποία συντάσσει η Φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου μαζί με την έκθεση ελέγχου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.»

Επειδή, εν προκειμένω, σύμφωνα με τα ανωτέρω η Δ.Ο.Υ. εξέδωσε το με αριθμ. σημείωμα διαπιστώσεων ελέγχου βάσει του άρθρου 28 του ν. 4174/2013, του άρθρου 62 του ν. 4174/2013 και του άρθρου 72 του ν. 4174/2013 - Κλήση προς ακρόαση του άρθρου 6 του ν. 2690/1999 και τη με αριθμ. προσωρινή πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2003. Το σημείωμα διαπιστώσεων και η προσωρινή πράξη κοινοποιήθηκαν νόμιμα στον προσφεύγοντα κατά τις ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 4174/2013, καθώς απεστάλησαν με συστημένη επιστολή την 19/04/2016 (RE.....). Ο προσφεύγων, παρά την κλήση, δεν προσήλθε στη Δ.Ο.Υ. προκειμένου να διατυπώσει τις απόψεις του και επομένως ο ισχυρισμός του ότι στερήθηκε στο δικαίωμα της απολογίας κατά άρθρο 20 του Συντάγματος γιατί δεν εκδόθηκε προσωρινή πράξη διορθωτικού προσδιορισμού είναι αβάσιμος.

Επειδή στις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του ν. 2238/1994, όπως ίσχυε κατά το κρινόμενο οικονομικό έτος, ορίζεται:

«Άρθρο 1. Αντικείμενο του φόρου

Επιβάλλεται φόρος στο συνολικό καθαρό εισόδημα που προκύπτει είτε στην ημεδαπή είτε στην αλλοδαπή και αποκτάται από κάθε φυσικό πρόσωπο για το οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 2.

Άρθρο 2. Υποκείμενο του φόρου

1. Σε φόρο υπόκειται κάθε φυσικό Πρόσωπο, το οποίο αποκτά εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα ανεξάρτητα από την ιθαγένεια και τον τόπο κατοικίας ή διαμονής του. Επίσης, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια του, σε φόρο υπόκειται κάθε φυσικό πρόσωπο για τα εισοδήματά του που προκύπτουν στην αλλοδαπή, εφόσον έχει την κατοικία του στην Ελλάδα.

.....»

Επειδή στις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 2238/1994, όπως ίσχυε κατά το κρινόμενο οικονομικό έτος, ορίζεται:

«1. Από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου αφαιρούνται, κατά περίπτωση, τα ποσά των πιο κάτω δαπανών:

.....

ε) Το ποσό των δεδουλευμένων τόκων που καταβάλλονται από το φορολογούμενο για:

αα) Στεγαστικά δάνεια για απόκτηση πρώτης κατοικίας που χορηγούνται στο φορολογούμενο με υποθήκη ή προσημείωση από τράπεζες, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, τα Ταχυδρομικά Ταμιευτήρια και λοιπούς πιστωτικούς οργανισμούς, εφόσον οφείλονται από αυτόν και η υποθήκη ή προσημείωση έχει εγγραφεί σε ακίνητο του ή του άλλου συζύγου ή των τέκνων τους που τους βαρύνουν.

.....

Κατά την εφαρμογή των προηγούμενων υποπεριπτώσεων δεν θεωρείται ότι αποκτάται πρώτη κατοικία, αν ο υπόχρεος, ο άλλος σύζυγος και τα τέκνα που τους βαρύνουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7, έχουν δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή ισόβιας επικαρπίας ή οίκησης, εξ ολοκλήρου ή επί ιδανικού μεριδίου, σε άλλη οικία ή οικίες, εφόσον το άθροισμα της συνολικής επιφάνειας που τους αντιστοιχεί υπερβαίνει τα τριάντα πέντε (35) τ.μ. προκειμένου για άγαμο, διαζευγμένο ή χήρο και τα εβδομήντα (70) τ.μ. προκειμένου για έγγαμο. Η επιφάνεια αυτή προσαυξάνεται κατά είκοσι (20) τ.μ. για κάθε τέκνο που βαρύνει τον υπόχρεο ή τον άλλο σύζυγο. Αν η επιφάνεια της πρώτης κατοικίας υπερβαίνει τα εκατόν είκοσι (120) τ.μ., το ποσό της δαπάνης που εκπίπτει περιορίζεται στο μέρος που αυτό αναλογεί επιμεριστικά στη μέχρι των εκατόν είκοσι (120) τ.μ. επιφάνεια της κατοικίας.»

Επειδή ο προσφεύγων, όπως και ο ίδιος ισχυρίζεται στην παρούσα ενδικοφανή προσφυγή του (σελίδα 2) «Κατά τον χρόνον συνάψεως του εν λόγω δανείου, ήμουν μόνιμος κάτοικος Λονδίνου, είχα εκεί επιχειρήσεις και εκεί διέμενα μόνιμα. Για τον λόγον δε αυτόν η αγορά πρώτης κατοικίας είχε πραγματοποιηθεί στο Λονδίνον. Από της ημέρας καταρτίσεως της δανειακής αυτής συμβάσεως, μέχρι και της 31.12.1997 διέμενα στο Λονδίνον και στις, κατ' έτος, υποβαλλόμενες εκεί δηλώσεις μου φορολ. εισοδήματος, εξέπιπτα τους καταβληθέντες κατ' έτος τόκους του δανείου.....».

Επειδή κατά την έννοια της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του ν.2238/1994, όπως ίσχυε κατά το οικονομικό έτος 2003, η έκπτωση από το εισόδημα των δεδουλευμένων τόκων στεγαστικού δανείου προϋποθέτει ότι η πρώτη κατοικία βρίσκεται στην Ελλάδα και όχι στην αλλοδαπή, δεδομένου ότι η απόκτηση πρώτης κατοικίας συνδέεται άμεσα με την απόκτηση κύριας κατοικίας του φορολογούμενου, η οποία για το λόγο αυτό δεν μπορεί παρά να βρίσκεται στην ημεδαπή. Περαιτέρω στο χρόνο σύναψης της σύμβασης του δανείου, από το οποίο απορρέουν οι επίμαχοι τόκοι, ο προσφεύγων δεν ήταν φορολογικός κάτοικος Ελλάδας. Ως εκ τούτου το δάνειο για την αγορά πρώτης κατοικίας στο εξωτερικό, όπως ισχυρίζεται ο προσφεύγων, συνάφθηκε με τους όρους και τις προϋποθέσεις του κράτους στο οποίο ήταν φορολογικός κάτοικος και όχι της ισχύουσας φορολογικής ελληνικής νομοθεσίας (ν. 2238/1994). Συνεπώς ο προσφεύγων δεν μπορεί να εκπέσει από το εισόδημά του τόκους δανείου που χορηγήθηκε σε άλλο κράτος για την απόκτηση πρώτης κατοικίας που βρίσκεται στην αλλοδαπή.

Επειδή ορθώς η Δ.Ο.Υ. δεν αναγνώρισε τη δαπάνη που αφορά τόκους του εν λόγω στεγαστικού δανείου ως εκπεστέα από το εισόδημα του προσφεύγοντος και ορθώς καταλόγισε τη διαφορά στο φόρο εισοδήματος και τις νόμιμες προσαυξήσεις λόγω ανακρίβειας δήλωσης με την έκδοση της υπ' αριθμ. Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ..... οικονομικού έτους 2003.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 05/07/2016 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος, ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Διαφορά Φόρου Εισοδήματος	3.046,34 €
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (120%)	3.655,61 €
Έκπτωση λόγω διαδικτύου	19,07 €
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	6.721,02 €

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο Προϊστάμενος της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης
ΦΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).